

Sygn. akt II Cz 1776/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek-Markowska (spr.)

Sędziowie: SSO Agnieszka Bednarek-Moraś

SSO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 6 listopada 2013 r. w S.

sprawy ze skargi dłużnika K. K.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. w postaci wszczęcia egzekucji z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgi wieczyste KW nr : (...), (...), (...) i (...) w sprawie o sygn. akt Km 1845/13

przy udziale wierzyciela Gminy S.

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt I Co 659/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **umorzyć postępowanie wywołane wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 1845/13 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K..**

Sygn. akt II Cz 1776/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 10 czerwca 2013 r. o oddaleniu skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. w postaci wszczęcia egzekucji z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgi wieczyste KW nr : (...), (...), (...) i (...) w sprawie o sygn. akt Km 1845/13.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd wskazał, iż postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie oddalił skargę dłużnika na czynność Komornika przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. w postaci wszczęcia egzekucji z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgi wieczyste KW nr : (...), (...), (...) i (...) w sprawie o sygn. akt Km 1845/13. Dłużnik wniósł zażalenie na to postanowienie. Sąd mając na uwadze przepis art. 767⁴ § 1 k.p.c. zaznaczył, iż postanowienie Sądu o oddaleniu skargi na czynność Komornika Sądowego nie zostało wymienione w przepisie art. 394 k.p.c., również w przepisach dotyczących postępowania egzekucyjnego

nie przewidziano możliwości wnoszenia zażalenia na tego typu decyzje Sądu. Sąd wskazał też, iż postanowienie takie nie kończy postępowania w sprawie, bowiem postępowanie egzekucyjne będzie toczyć się dalej i to przed tym samym Komornikiem. Zatem w ocenie Sądu Rejonowego zażalenie wniesione na wymienione postanowienie jest niedopuszczalne i na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymieniony Sąd je odrzucił.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył K. K. i wniósł o jego uchylenie. Ponadto skarżący wskazał, iż wnosi tak jak w skardze na czynność Komornika, tj. o uchylenie czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie polegającej na wszczęciu egzekucji z nieruchomości w sprawie o sygn. akt KM 1845/13; zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania niniejszej skargi; zasądzenie od wierzyciela na jego rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący powołał się na wszystkie swoje twierdzenia z poprzednich pism procesowych i podniósł że zaskarżone postanowienie jest niezgodne z prawem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Ustosunkowując się do zażalenia w pierwszej kolejności wymaga wskazać, iż zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie do postępowania toczącego się na skutek zażalenia wniesionego w postępowaniu egzekucyjnym. Stosownie do treści art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Zatem zgodnie z tą regulacją zażalenie na postanowienie sądu w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje po pierwsze w wypadkach wskazanych w przepisach szczególnych trzeciej części kodeksu postępowania cywilnego. Po drugie z przepisu art. 394 § 1 k.p.c. regulującego kwestię dopuszczalności zażaleń, który na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. stosuje się odpowiednio w postępowaniu egzekucyjnym, wynika że ten środek zaskarżenia przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie oraz w wypadkach wymienionych w art. 394 § 1 pkt 1-12 k.p.c., o ile pozostają one aktualne w postępowaniu egzekucyjnym. Przy tym należy zwrócić uwagę na pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2007 r. (sygn. akt III CZP 135/06, LEX nr 272469), zgodnie z którym przyjęte w postępowaniu rozpoznawczym rozumienie pojęcia „orzeczenie kończące postępowanie w sprawie” wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania - iż w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego (np. postanowienie sądu drugiej instancji co do przybicia). Uwzględniając powyższe zaopatrywanie prawne Sąd Okręgowy stwierdza, iż postanowienie Sądu I instancji z dnia 22 marca 2013 r. oddalające skargę na czynność Komornika Sądowego w postaci wszczęcia egzekucji z nieruchomości (k. 29) nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie egzekucyjnej w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., gdyż ani nie kończy postępowania egzekucyjnego jako całości, ani też nie zamyka definitywnie samodzielnej, zasadniczej części tego postępowania. Jednocześnie żaden z przepisów normujących postępowanie egzekucyjne w trzeciej części kodeksu postępowania cywilnego nie daje podstawy do zaskarżenia takiego postanowienia, ani też przepis art. 394 § 1 k.p.c. w enumeratywnie wymienionych przypadkach nie przewiduje takiej możliwości. Wobec tego przedmiotowe postanowienie nie podlega zaskarżeniu w drodze zażalenia. Dlatego też wniesione przez K. K. zażalenie na te orzeczenie jest niedopuszczalne, a więc zaistniała podstawa do odrzucenia tego zażalenia. Zatem zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji słusznie odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 10 czerwca 2013 r. Tym samym nie sposób podzielić stanowiska skarżącego, iż zaskarżone postanowienie jest niezgodne z prawem.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Kolejno Sąd Okręgowy wskazuje, iż skarżący w zażaleniu domagał się zgodnie z jego wnioskiem zawartym w skardze na czynność Komornika Sądowego będącej przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt I Co 659/13 zawieszenia postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania skargi. W związku z tym należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z treścią art. 767² § 2 k.p.c. wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego ani wykonania zaskarżonej czynności, chyba że sąd zawiesi postępowanie lub wstrzyma dokonanie czynności. W myśl art. 821 k.p.c. sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia. Jeżeli dłużnik zabezpieczy spełnienie swego obowiązku, sąd może uchylić dokonane czynności egzekucyjne, z wyjątkiem zajęcia. Sąd może odmówić zawieszenia postępowania albo już zawieszony postępowanie podjąć na nowo, jeżeli wierzyciel zabezpieczy naprawienie szkody, jaka wskutek dalszego postępowania może wyniknąć dla dłużnika. Z powyższego unormowania wynika, iż orzeczenie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego ma charakter zarządzenia tymczasowego do czasu rozpoznania skargi na czynności komornika lub zażalenia. W związku z tym Sąd orzekający zaznacza, że wprawdzie Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie ze skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego nie rozpoznał przedmiotowego wniosku dłużnika, to jednak wobec oddalenia niniejszym postanowieniem przez Sąd Okręgowy zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 25 lipca 2013 r., którym odrzucono zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 10 czerwca 2013 r. o oddaleniu jego skargi na czynność Komornika Sądowego, a więc prawomocnego zakończenia tego postępowania – nie było podstaw do zawieszenia postępowania w oparciu o art. 767² § 2 k.p.c. i art. 821 k.p.c., gdyż złożony na tej podstawie wniosek stał się bezprzedmiotowy. Zatem należało umorzyć w tym przedmiocie postępowanie wywołane wnioskiem dłużnika, stąd Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.

(...)

1.(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)